

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach.
Grzegorz Łaszczyca

XXXIV/262/22, tj. dotyczącym umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych, roczną stawkę opłaty w wysokości 20,00 zł za 1 m² powierzchni pasa drogowego drogi powiatowej zajętego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia w pasie drogowym dla urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna i przysługuje na nią skarga, którą można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (ul. Henryka Dąbrowskiego 23, 40 - 032 Katowice). Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.; zwanej dalej „p.p.s.a.”).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stosunkowego zgodnie z § 1 pkt 1 rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), w myśl którego, cyt.: *Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł.*

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 - 262 p.p.s.a.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Zenon Goik

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Weronika Szafrąńska

Wiceprezes
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Tadeusz Szerbowski

Zenon
Stanisław
Goik
Elektronicznie
podpisany przez
Zenon Stanisław
Goik
Data: 2025.12.22
11:17:47 +01'00'

Weronika
Gabriela
Szafrąńska
Elektronicznie
podpisany przez
Weronika Gabriela
Szafrąńska
Data: 2025.12.22
11:16:17 +01'00'

Tadeusz
Antoni
Szerbowski
Elektronicznie podpisany
przez Tadeusz Antoni
Szerbowski
Data: 2025.12.22
11:14:38 +01'00'

Otrzymują:

- 1) Dawid Partyka
na adres do e-Doręczeń: AE:PL-94465-51531-VTUCB-24
- 2) Zarząd Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego
na adres do e-Doręczeń: AE:PL-89905-31924-TABFS-15
- 3) aa.

2030 r.) oraz rozstrzygnięcia o udzieleniu zezwolenia również co do tego okresu. Byłoby to nieracjonalne uchylanie stanowiska organu I instancji wraz „powtórzeniem” przez organ II instancji co do okresu od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r., takiego samego stanowiska jakie zajął organ I instancji.

Dlatego właściwym w sprawie stało się na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. uchylenie przez SKO zaskarżonej odwołaniem decyzji organu I instancji z dnia 27 sierpnia 2025 r. w części punktu IV jej sentencji wraz z rozstrzygnięciem w tym zakresie poprzez udzielenie Dawidowi Partyce zezwolenia na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, umieszczonym w pasie drogowym w okresie od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r. przedmiotowym telekomunikacyjnym liniowym urządzeniem obcym o powierzchni rzutu poziomego urządzenia wynoszącej 0,3871 m² wraz z ustaleniem opłaty rocznej w wysokości 20,00 zł i wskazaniem sposobu jej uiszczania. Natomiast co do pozostałej części decyzji organu I instancji z dnia 27 sierpnia 2025 r., objętej punktami I, II i III jej sentencji, zasadnym jest jej utrzymanie w mocy na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Taki sposób załatwienia sprawy znajduje potwierdzenie w wyroku NSA z dnia 20 marca 2012 r., II OSK 19/11, LEX nr 1296070, w którym stwierdzono, cyt.: *Organ odwoławczy, uchylając zaskarżoną decyzję w części, winien wydać nowe rozstrzygnięcie w zakresie uchylonym dotyczącym tylko części decyzji organu pierwszoinstancyjnego, jak również konieczne jest orzeczenie co do pozostałej części decyzji, nieuchylonej, bowiem tylko wówczas sprawa rozpoznawanego odwołania wniesionego od całej decyzji będzie odnosiła się do całego rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji.* Analogiczne stanowisko zawiera wyrok tego Sądu z dnia 6 grudnia 2021 r., I OSK 1086/20, LEX nr 3331614, cyt.: *jeżeli uchylenie i nowe rozstrzygnięcie w zakresie uchylonym dotyczy tylko części decyzji organu pierwszej instancji, to konieczne jest również orzeczenia co do pozostałej - nieuchylonej części decyzji - zwłaszcza, gdy odwołanie dotyczy całej decyzji (bowiem decyzja organu odwoławczego musi być zgodna z zakresem odwołania i rozstrzygać o całości sprawy).* Takie podejście pozwala na uniknięcie wątpliwości co do treści rozstrzygnięć administracyjnych.

Jednocześnie należy stwierdzić, że ustalenie opłaty rocznej i określenie sposobu jej uiszczenia nastąpiło w sprawie w myśl art. 40 ust. 3, ust. 5, ust. 10, ust. 11 zd. 1, ust. 13a u.d.p., § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia z 2004 r., oraz § 3 pkt 1 lit. a/ uchwały Nr XXXIV/262/22. Zgodnie z powołanymi przepisami, cyt.: *Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę. (art. 40 ust. 3 u.d.p.); Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim. (art. 40 ust. 5 u.d.p.); Zajęcie pasa drogowego o powierzchni mniejszej niż 1 m² lub powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego lub innego urządzenia obcego mniejszej niż 1 m² jest traktowane jak zajęcie 1 m² pasa drogowego. (art. 40 ust. 10 u.d.p.); Opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy zarządca drogi przy udzielaniu zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. (art. 40 ust. 11 zd. 1 u.d.p.); Opłatę roczną, o której mowa w ust. 5, za pierwszy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym uiszcza się w terminie określonym w ust. 13, a za lata następne w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, z góry za dany rok. (art. 40 ust. 13a u.d.p.); Zezwolenie na zajęcie pasa drogowego powinno określać w szczególności: wysokość opłaty za zajęcie pasa drogowego oraz sposób jej uiszczenia. (§ 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia z 2004 r.). W § 3 pkt 1 lit. a/ uchwały Nr XXXIV/262/22 ustalono za zajęcie pasa drogowego, o którym mowa w § 1 pkt 2 uchwały Nr*

przepis art. 40 ust. 6d u.d.p. wykluczający zmianę opłaty w trybie art. 155 k.p.a. w tym na niższą w przypadku obniżenia stawek opłat rocznych w ewentualnej przyszłej uchwale, to nie oznacza to, że takiego zezwolenia na długi okres czasu nie można wydać. Taki stan rzeczy nie powoduje bowiem pogorszenia sytuacji zajmującego pas drogowy, skoro od samego początku planujący zajęcie pasa drogowego godzi się na taką sytuację, która wynika z obowiązującego przepisu art. 40 ust. 6d u.d.p. Istnienie w porządku prawnym art. 40 ust. 6d u.d.p. oznacza przy tym, że w istocie ustawodawca wykluczył możliwość dostosowywania odpłatności do aktualnych stawek opłat, a przez to nie sposób podzielić argumentu, że będą one takie same dla wszystkich zajmujących pas drogowym w danym okresie czasu. Nie sposób zatem w tym upatrywać równości sytuacji prawnych dla poszczególnych zajęć pas drogowego, skoro sam ustawodawca taką równość wykluczył poprzez wprowadzenie do porządku prawnego art. 40 ust. 6d u.d.p. Nie sposób przy tym równości wobec prawa w sprawach dotyczących umieszczania w pasie drogowym urządzeń telekomunikacyjnych przed Zarządem Powiatu Rybnickiego wywodzić z tego, że każdemu zajmującemu pas drogowy może być wydane zezwolenie na maksymalnie 5 lat, gdyż zarówno istnienie w porządku prawnym art. 40 ust. 6d u.d.p., jak i składanie wniosków w różnych momentach czasowych i co do różnych miejsc pasa drogowego różnych dróg pozostających w zarządzie tego samego zarządcy, w tym dotyczących miejsc gdzie planowana jest przebudowa danej drogi, powoduje, że w istocie sytuacje prawne poszczególnych planowanych zajęć pasa drogowego nie są takie same i nie można przyjąć, że w tym aspekcie występuje konieczność równego traktowania wszystkich planujących zajęcie pasa drogowego poprzez wydawanie im zezwoleń na okres maksymalnie 5 lat.

3. Mając na uwadze powyższe ustalenia, stwierdzić przyjdzie, że stanowisko organu I instancji zawarte w punkcie IV sentencji decyzji organu I instancji z dnia 27 sierpnia 2025 r. nie mogło ostać się w obrocie prawnym, z uwagi na odmienną ocenę przez SKO stanu prawnego i faktycznego sprawy (od przyjętej przez organ I instancji w decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r.) w zakresie dotyczącym udzielenia zezwolenia na zajęcie pasa drogowego przedmiotowym liniowym urządzeniem telekomunikacyjnym w okresie od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r. z przyczyn wyżej wykazanych, oraz w związku z uwzględnieniem wniosku Dawida Partyki co do udzielenia mu zezwolenia również na ten okres zajęcia. Natomiast co do zezwolenia udzielonego w decyzji organu I instancji z dnia 27 sierpnia 2025 r. na okres od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r. i związanych z nim uprawnień i obowiązków, tj. w zakresie postanowień punktów I, II i III jej sentencji, SKO nie znajduje podstaw do ich zmiany wskazanej w odwołaniu. Rodzaje rozstrzygnięć podejmowanych przez organ odwoławczy regulują bowiem przepisy § 1 i 2 art. 138 k.p.a., stanowiące, cyt.: *Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze.* (art. 138 § 1); *Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.* (art. 138 § 2).

Wnioskowana w odwołaniu zmiana w zakresie punktów I i III sentencji decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. z uwagi na przewidziane art. 138 § 1 i 2 k.p.a. rodzaje rozstrzygnięć, a w szczególności rozstrzygnięcia z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., sprowadzałyby się w odniesieniu do punktów I i III sentencji decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. do ich uchylenia przez SKO (czyli uchylenia rozstrzygnięć udzielających zezwolenia na okres od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia

zastosowanie znajdują przepisy regulujące obowiązki zarządcy drogi (zarządu drogi) jak i zajmującego pas drogowy co do sposobu postępowania z urządzeniem telekomunikacyjnym pozostającym w pasie drogowym na podstawie określonego zezwolenia w tym z uwzględnieniem tego, od kiedy takie urządzenie znajduje się w pasie drogowym.

Nie sposób również podzielić argumentacji organu I instancji zawartej w w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. dotyczącej udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego na okres 5 lat z tego powodu, że zmianie mogą ulec stawki opłat przyjmowane do wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego na wyższe - mniej korzystne dla strony. Po pierwsze dlatego, że wynikająca z § 3 pkt 1 lit a/ uchwały Nr XXXIV/262/22 stawka roczna opłaty w wysokości 20 zł za 1 m² dla urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej została ustalona w wysokości maksymalnej, określonej art. 40 ust. 8 *in fine* u.d.p., który stanowi, cyt.: *Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1²m pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, **nie może przekroczyć 20 zł***. Zatem w aktualnym stanie prawnym nie może być ustalona wyższa stawka niż 20 zł za zajęcie pasa drogowego liniowym urządzeniem obcym w postaci urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej. Sytuacja strony nie może zatem potencjalnie ulec pogorszeniu w wyniku pojawienia się w porządku prawnym wyższej stawki opłaty. Po drugie, gdyby nawet doszło w przyszłości do zmiany stanu prawnego (zmiany art. 40 ust. 8 u.d.p.) i podwyższenia wynikającego z aktualnego art. 40 ust. 8 u.d.p. ww. ograniczenia maksymalnej stawki do 20 zł, to przepis art. 40 ust. 6d u.d.p. stanowiłby przeszkodę dla dokonania podwyższenia opłaty za zajęcie pasa drogowego. W myśl powołanego ostatnio przepisu, cyt.: *Do decyzji administracyjnej wydanej na podstawie ust. 1, dotyczącej zajęcia pasa drogowego w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, w zakresie ustanowionej w tej decyzji wysokości opłaty za zajęcie pasa drogowego, jeżeli decyzja dotyczy obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, przepisu art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) nie stosuje się*. Właśnie z uwagi na uregulowanie art. 40 ust. 6d u.d.p. strona może być zainteresowana (zwłaszcza w przypadkach gdy w okolicznościach obowiązywania danej uchwały stawka nie została ustalona na poziomie maksymalnym 20 zł), by udzielenie zezwolenia nastąpiło na wiele lat, tak by wysokość opłaty była niezmienna dla strony i mogła mieć pewność, że stawka opłaty jest ciągle taka sama przez okres korzystania z danego urządzenia przez zajmującego pas drogowy. Owa stałość parametrów zajęcia i ponoszonych z tego tytułu opłat może być dla strony pewną wartością, stąd oczekiwanie udzielenia zezwolenia na długi okres czasu zapewniający stronie niezmienną jej obowiązków związanych z funkcjonowaniem urządzenia w pasie drogowym przez wiele lat, tj. z gwarancją możliwości korzystania z pasa drogowego na podstawie zezwolenia w ramach prowadzonej działalności i gwarancją ponoszenia takich samych opłat za zajęcie. Przy tym zauważyć trzeba, że istnienie w porządku prawnym art. 40 ust. 6d u.d.p. uniemożliwia również zmianę zezwolenia w przypadku obniżenia stawki opłaty w przypadku zezwolenia wydanego na wiele lat. W takiej sytuacji niewątpliwie strona poprzez udzielone na wiele lat zezwolenie nie skorzysta z nowych niższych stawek, ale nie jest to przeszkodą dla udzielenia jej zezwolenia na wiele lat z uwagi na to, że w przyszłości stawki mogą zostać obniżone, a przez to jej płatności byłyby niższe za dane zajęcie pasa drogowego. Skoro bowiem planujący zajęcie pasa drogowego oczekuje wydania zezwolenia na bardzo długi okres czasu, mimo że istnieje

dokonanie zmiany należy do zarządcy drogi. (ust. 1); Koszty przyłączy do urządzeń obcych w granicach pasa drogowego pokrywa w całości zarządca drogi, a poza tymi granicami właściciel lub użytkownik urządzeń. (ust. 2); Koszty przełożenia urządzeń obcych w pasie drogowym, wynikające z naruszenia lub konieczności zmian stanu dotychczasowego urządzenia obcego, w wysokości odpowiadającej wartości tych urządzeń i przy zachowaniu dotychczasowych właściwości użytkowych i parametrów technicznych pokrywa zarządca drogi. (ust. 3); Jeżeli w wyniku uzgodnień zarządcy drogi z zainteresowaną stroną zostaną wprowadzone ulepszenia urządzeń, koszty tych ulepszeń pokrywa odpowiednio ich właściciel lub użytkownik. (ust. 4); Przekazanie przez zarządcę drogi urządzeń, o których mowa w ust. 2-4, wykonanych w pasie drogowym, osobie uprawnionej następuje nieodpłatnie, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Nie sposób zatem w aspekcie dotyczącym maksymalnego czasu pozostawiania liniowych urządzeń telekomunikacyjnych w pasie drogowym posługiwać się argumentacją z orzecznictwa dotyczącego stoisk handlowych, których specyfika jest inna, a ustawodawca co do zasady nie zakłada, że mają być umieszczane w pasie drogowym, tak jak ma to miejsce przypadku urządzeń telekomunikacyjnych, co do których zawarł w u.d.p. regulacje zawierające zasady związane z przenoszeniem tych urządzeń w sytuacji przebudowy drogi oraz zasady ponoszenia związanych z tym kosztów. Ustawodawca uznał zatem, że telekomunikacyjne urządzenia obce będą pozostawały w pasie drogowym przez często długie okresy czasu, co wymagało uregulowania co do nich sytuacji związanej z ewentualną przebudową drogi, która wpływa na dalsze ich funkcjonowanie w drodze. Tym samym nie sposób uznać, że ustawodawca wyklucza z góry długie okresy funkcjonowania takich urządzeń w pasie drogowym na podstawie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, skoro stworzył przepisy, które uwzględniają funkcjonowanie tych urządzeń przez długie lata w pasie drogowym. Gdyby miało być inaczej, to przepisy te byłyby zbędne czy też nigdy nie doszłoby do ich zastosowania, poprzez praktykę wydawania zezwoleń na krótkie okresy zajęcia pasa drogowego liniowym urządzeniem telekomunikacyjnym. Racjonalny prawodawca nie tworzy jednak przepisów zbędnych.

Jednocześnie należy zauważyć, że nie miał zastosowania w sprawie § 1 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia z 2004 r., stanowiący, cyt.: *Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy załączyć zatwierdzony projekt organizacji ruchu, jeżeli zajęcie pasa drogowego wpływa na ruch drogowy lub ogranicza widoczność na drodze albo powoduje wprowadzenie zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych.* Nie uznał zatem zarządca drogi (osoba działająca w jego imieniu), że przedmiotowe zajęcie pasa drogowego powoduje opisane tym przepisem sytuacje ograniczające funkcje drogi wyznaczoną art. 1 u.d.p., jak też innymi przepisami u.d.p. mającymi na celu przeciwdziałać zagrożeniom bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zatem nie stwierdził organ I instancji wystąpienia tych ograniczeń w odniesieniu do zajęcia pasa drogowego przedmiotowym urządzeniem obcym w okresie od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r. Nie sposób w konsekwencji uznać, że takie ograniczenia istnieją co do zajęcia pasa drogowego przedmiotowym urządzeniem obcym w okresie od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r., gdyż udzielenie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego na okres od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r. - wbrew twierdzeniom organu I instancji w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. - nie koliduje z realizacją zadań zarządu drogi, z potrzebami ruchu drogowego, nie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego i nie powoduje niszczenia nawierzchni. Takie okoliczności nie występują co do okresu od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r., na który udzielono zezwolenie w punkcie I sentencji decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. i nie wiadomo z jakich powodów miałyby zaistnieć co do okresu od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r., skoro co do niego organ I instancji nawet nie wskazuje planowanej przebudowy drogi. Przy tym jeśli nawet do takiej przebudowy dojdzie, to wówczas

ustawodawcy z istoty rzeczy nie mogą polegać na tworzeniu w pasie drogowym kanału technologicznego na krótkie okresy czasu, gdyż byłoby to nieracjonalne i nieekonomiczne. Nie po to mają powstać specjalne urządzenia w pasie drogowym często znacznym nakładem środków, by były to rozwiązania krótkotrwałe czy też tymczasowe. Zamiarem ustawodawcy jest zatem, by urządzenia telekomunikacyjne były umieszczane w pasie drogowym na długie okresy czasu odpowiadające trwałości technicznej danego urządzenia. Konsekwentnie do tego nie sposób uznać, że zezwolenie na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w nim urządzenia telekomunikacyjnego ma być co do zasady wydawane na okresy krótsze niż to wskazał planujący zajęcie pasa drogowego tylko dlatego, że taką praktykę stosuje zarządca (zarząd) drogi czy też dlatego, że w bliżej nieokreślonej przyszłości może będzie miała miejsce przebudowa drogi.

Nie sposób przy tym dla ustalania maksymalnego okresu zajęcia pasa drogowego liniowym urządzeniem obcym posiłkować się w sprawie - jak to uczynił organ I instancji w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. - tezami wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 lutego 2024 r., III SA/Gd 545/23, LEX nr 3694686, gdyż dotyczą one umieszczanych w pasie drogowym stoisk handlowych, co do których istotnie trudno przewidzieć jak będzie wyglądać bezpieczne ich umieszczenie i funkcjonowanie w pasie drogowym za kilka lat. Co do urządzeń telekomunikacyjnych takie uwarunkowanie nie występuje, gdyż ustawodawca wprost przewiduje, że mają być sytuowane w pasach drogowych i to na wiele lat, skoro co do nich uregulował instytucje kanału technologicznego (art. 4 pkt 15a u.d.p.), a przypadku jego braku mają zastosowanie regulacje dotyczące sposobu postępowania co do funkcjonujących przez wiele lat w pasie drogowym urządzeń telekomunikacyjnych, co do których zachodzi konieczność np. przełożenia w inne miejsce w sytuacji przebudowy drogi. Ustawodawca przewidział zatem, że urządzenia telekomunikacyjne będą umieszczone w pasie drogowym przez długi okres czasu, co nie jest przeszkodą dla wydania zezwolenia na dłuższe okresy czasu, skoro przepisy u.d.p. określają obowiązki czy to właściciela urządzenia, czy to zarządcy drogi w zakresie ponoszenia kosztów przeniesienia urządzeń właśnie z uwagi na czas ich pozostawiania w pasie drogowym. I tak w art. 39 ust. 5, 5a u.d.p. przewidziano, cyt.: *Jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia urządzenia, o którym mowa w ust. 3, koszt tego przełożenia ponosi jego właściciel.* (ust. 5); *Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi: 1) zarządca drogi - w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku przełożenia innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej - w przypadku gdy: a) upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.* (ust. 5a). Natomiast w myśl art. 32 u.d.p., cyt.: *Jeżeli budowa lub przebudowa drogi w miejscu jej krzyżowania się z inną drogą transportu lądowego, z wyjątkiem skrzyżowania z linią kolejową w poziomie szyn, o którym mowa w art. 28 ust. 1, wodnego, korytarzem powietrznym w strefie lotniska lub liniowym urządzeniem obcym powoduje naruszenie tych obiektów lub urządzeń albo konieczność zmian dotychczasowego ich stanu, przywrócenie poprzedniego stanu lub*

może mieć miejsce jedynie w sytuacjach określonych art. 39 ust. 1a *in fine*, oraz art. 39 ust. 3 pkt 1 i 1a u.d.p., które w okolicznościach rozpatrywanego przypadku nie wystąpiły, skoro wydano zezwolenie na lokalizację przedmiotowego urządzenia w decyzji Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 21 grudnia 2020 r. Jak bowiem stanowią art. 39 ust. 1 pkt 1, ust. 1a, ust. 3 pkt 1 i 1a u.d.p., cyt.: *Zabrania się dokonywania w pasie drogowym czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabrania się lokalizacji lub umieszczania urządzeń obcych, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.* (ust. 1 pkt 1); *Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do umieszczania, konserwacji, przebudowy i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej, w tym punktów ładowania stanowiących część infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, oraz urządzeń związanych z ich eksploatacją, a także do innych czynności związanych z eksploatacją tej infrastruktury i tych urządzeń, jeżeli warunki techniczne i wymogi bezpieczeństwa na to pozwalają.* (ust. 1a); *W szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem ust. 3¹, lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń obcych oraz reklam może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej - zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c. Jednakże właściwy zarządca drogi: 1) może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg; 1a) odmawia wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, jeżeli w kanale technologicznym istnieją wolne zasoby.* (ust. 3 pkt 1 i 1a). Jak przy tym stanowi art. 4 pkt 15a u.d.p., cyt.: *Użyte w ustawie określenia oznaczają: kanał technologiczny - ciąg osłonowych elementów obudowy, studni kablowych oraz innych obiektów lub urządzeń służących umieszczeniu lub eksploatacji: a) urządzeń infrastruktury technicznej związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, b) linii telekomunikacyjnych wraz z zasilaniem oraz linii elektroenergetycznych, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.* Stwierdzić w związku z tym trzeba, że istnienie w porządku prawnym ww. przepisów dowodzi, że ustawodawca wprost zakłada, że określone wyżej zacytowanymi przepisami urządzenia będą pozostawały przez wiele lat w pasie drogowym, a ograniczenie czasu na wydanie zezwolenia nie może wynikać tylko z przyjętej praktyki (zwyczaju) danego zarządu (zarządcy) drogi czy też z ogólnie planowanej (w bliżej nieokreślonym terminie) przebudowy drogi.

Podkreślenia wymaga w związku z tym, że sprawa z wniosku Dawida Partyki dotyczy zajęcia pasa drogowego umieszczonym w nim urządzeniem telekomunikacyjnym, o którym mowa w art. 39 ust. 1a u.d.p., co z istoty rzeczy dotyczy umieszczenia takiego urządzenia na wiele lat. Nie jest to zatem umieszczenie w pasie drogowym stoiska handlowego czy też reklamy, co do których zezwolenie na zajęcie pasa drogowego może nie zostać wydane, gdyż ich umieszczenie czy też lokalizowanie w pasie drogowego następuje na zasadzie „szczególnie uzasadnionego przypadku”. W przypadku umieszczania w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej ustawodawca z góry zakłada, że co do nich będą istniały kanały technologiczne, a w sytuacji ich braku umieszczanie tych urządzeń będzie odbywało się na podstawie zezwolenia na lokalizację i zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Takie zamiary

1 ust. 3 pkt 1). Jednocześnie należy zauważyć, że podstawę wydania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego umieszczanym w nim urządzeniem obcym stanowi § 2 ust. 1 rozporządzenia z 2004 r., stanowiący, cyt.: *Zezwolenie na zajęcie pasa drogowego powinno określać w szczególności: 1) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę podmiotu występującego o zajęcie pasa drogowego; 2) cel zajęcia pasa drogowego; 3) powierzchnię zajmowanego pasa drogowego lub powierzchnię reklamy; 4) okres zajęcia pasa drogowego; 5) wysokość opłaty za zajęcie pasa drogowego oraz sposób jej uiszczenia.*

Stwierdzić w związku z tym przyjdzie, że z zacytowanych przepisów rozporządzenia z 2004 r. (w szczególności z § 1 ust. 2 pkt 4 i z § 2 ust. 1 pkt 4), z przepisów u.d.p., jak i innych przepisów prawa, nie wynika na jaki maksymalnie okres ma zostać wydane zezwolenie na zajęcie pasa drogowego umieszczanym w nim liniowym urządzeniem obcym. Nie istnieje także przepis prawa, który przewidywałby na jaki okres maksymalny ma zostać udzielone zezwolenie na zajęcie pasa drogowego dla innych niż określone art. 40 ust. 2 pkt 2 u.d.p. rodzajów zajęć pasa drogowego, tj. opisanych art. 40 ust. 2 pkt 1, 3 i 4 u.d.p. Prawodawca wymaga jedynie wyrażnie w § 1 ust. 2 pkt 4 i z § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z 2004 r., by został ustalony ten okres, nie wskazując jednak jego maksymalnych ram czasowych. Takie stanowisko w istocie należy uznać za słuszne, gdyż nie sposób generalnie dla różnych rodzajów zajęć pasa drogowego z art. 40 ust. 2 u.d.p. stosować tych samych reguł, co do maksymalnego czasu trwania poszczególnych zajęć. Każde z zajęć pasa drogowego ma swoją własną specyfikę i czas możliwego czy też koniecznego maksymalnego trwania zajęcia danego rodzaju pasa drogowego może być inny, zwłaszcza, że sam ustawodawca przewiduje inne traktowanie poszczególnych lokalizacji i zajęć pasa drogowego. Inaczej są zatem traktowane przez ustawodawcę umieszczane w pasie drogowym urządzenia opisane art. 39 ust. 1a u.d.p., a inaczej np. reklamy czy też prowadzenie robót w pasie drogowym. Wyznacznikiem tego, na jaki okres ma zostać udzielone zezwolenie na zajęcie pasa drogowego, jest bowiem z jednej strony rodzaj zajęcia pasa drogowego i sposób jego kwalifikowania w przepisach u.d.p., a z drugiej wskazany przez planującego we wniosku okres zajęcia. Jak bowiem stwierdzono w uzasadnieniu wyroku NSA z dnia 27 lutego 2024 r., II GSK 1253/23, LEX nr 3732111, cyt.: *stosownie do ustawy o drogach publicznych zajęcie pasa drogowego celem umieszczenia urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego wymaga uzyskania zezwolenia od zarządy drogi (art. 40 ust. 1 oraz art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy). Zezwolenie wydaje się na ściśle określony czas. Organ, rozstrzygając o maksymalnym okresie zajęcia pasa drogowego, powinien kierować się planowanym przez wnioskodawcę czasem zajęcia. Planowany czas zajęcia pasa drogowego powinien wpływać z treści wniosku. **Organ, wydając zezwolenie, jest związany przepisami prawa ustalającymi przesłanki przyznania uprawnienia, a w dalszej kolejności zamiarami przedstawionymi przez wnioskującego.** Nie sposób w związku z tym podzielić argumentacji organu I instancji wywiedzionej w decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. z art. 4, art. 39 i art. 40 u.d.p., z której w ocenie organu I instancji - co do urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej - ma wynikać „jednoznacznie, iż ustawodawca w celu ochrony pasa drogowego przeznaczonego do ruchu lub postoju wszystkich pojazdów oraz do ruchu wszystkich pieszych, wprowadził zakaz umieszczania m.in. przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. Udzielenie zatem zezwolenia powinno mieć charakter wyjątkowy. O tym co może znajdować się w pasie drogowym decyduje wyłącznie zarządca drogi.” Ta argumentacja nie znajduje uzasadnienia w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej. Wyrażony art. 39 ust. 1 pkt 1 u.d.p. zakaz lokalizacji lub umieszczania urządzeń obcych w pasie drogowym został bowiem w sposób wyraźny zniesiony w art. 39 ust. 1a u.d.p., a odmowa lokalizacji (umieszczania) takiego urządzenia w pasie drogowym*

2) *umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych (...).* (ust. 2 pkt 2). Jak przy tym stanowi art. 4 pkt 2b u.d.p., cyt.: *Użyte w ustawie określenia oznaczają: urządzenie obce - obiekt lub urządzenie, w tym obiekt lub urządzenie budowlane, w szczególności wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne lub elektroenergetyczne, niezwiązane funkcjonalnie z drogą lub ruchem drogowym, z wyjątkiem kanału technologicznego.* Zauważyć w związku z tym trzeba, że konieczność uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego na podstawie art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.d.p. dotyczy wyłącznie dróg publicznych, a zgodnie z art. 1 u.d.p., cyt.: *Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych.* Ulica o nazwie Główna w Jejkowicach, to część dawnej drogi wojewódzkiej ujęta pod nr. 14609 o nazwie Nowa Wieś - Rybnik w Części A (Drogi zamiejskie) załącznika Nr 5 do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1986 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg wojewódzkich w województwach białostockim, bielskim, ciechanowskim, częstochowskim, katowickim, kieleckim, krośnieńskim, łomżyńskim, nowosądeckim, ostrołęckim, pilskim, piotrkowskim, poznańskim, przemyskim, siedleckim, sieradzkim, suwalskim, rzeszowskim, tarnowskim i zielonogórskim (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z późn. zm.). Z dniem 1 stycznia 1999 r. droga ta stała się drogą powiatową, gdyż nie ujęto jej w wykazie dróg wojewódzkich, stanowiącym załącznik Nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie ustalenia wykazu dróg krajowych i wojewódzkich (Dz. U. Nr 160, poz. 1071) - zob. art. 103 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872, ze zm.). Współcześnie droga ta na terenie Powiatu Rybnickiego jest oznaczona nr. S 5601, o przebiegu od skrzyżowania z DW 923 i biegnie w Nowej Wsi - ul. Rybnicką, w Lyskach - ul. Sikorskiego i ul. Rybnicką, w Suminie - ul. Rybnicką i ul. Wolności, w Szczerbicach - ul. Sumińską, a w Jejkowicach - ul. Główną, jak wynika z załącznika do uchwały nr 1588/96/II/2003 Zarządu Województwa Śląskiego z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie nadania numerów drogom powiatowym w Powiecie Rybnickim. Zatem nie budzi wątpliwości w sprawie status przedmiotowej drogi jako drogi publicznej - drogi powiatowej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 u.d.p., a w konsekwencji konieczność uzyskania na podstawie art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.d.p. zezwolenia na zajęcie pasa drogowego przedmiotowym urządzeniem umieszczonym w pasie drogowym.

Bezsporne jest także, że Dawid Partyka wniesionym w postaci elektronicznej 11 lipca 2025 r. podaniem, uzupełnionym przesłanymi w postaci elektronicznej pismami z dnia 8 i 21 sierpnia 2025 r., wystąpił przed upływem ważności dotychczasowego zezwolenia Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 25 stycznia 2021 r. o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego przedmiotowym urządzeniem na kolejny okres zajęcia począwszy od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2049 r. Zauważyć w związku z tym trzeba po pierwsze, że wystąpienie to wypełnia wymogi § 1 ust. 1 rozporządzenia z 2004 r., zgodnie z którym, cyt.: *Zajmujący pas drogowy **przed planowanym zajęciem pasa** składa wniosek do zarządcy drogi o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego.* Za wypełnione uznano także właściwe dla tego rodzaju zajęcia pas drogowego wymogi § 1 ust. 2 i 3 pkt 1 rozporządzenia z 2004 r., w myśl których, cyt.: *Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać: 1) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę podmiotu występującego o zajęcie pasa drogowego; 2) cel zajęcia pasa drogowego; 3) lokalizację i powierzchnię zajętego pasa drogowego, a w przypadku reklam powierzchnię reklamy; 4) planowany okres zajęcia pasa drogowego. (§ 1 ust. 2); Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy załączyć: 1) szczegółowy plan sytuacyjny w skali 1:1000 lub 1:500, z zaznaczeniem granic i podaniem wymiarów planowanej powierzchni zajęcia pasa drogowego, a w przypadku umieszczenia reklamy - z podaniem jej wymiarów. (§*

bezpośrednio z ustawy czy rozporządzenia obowiązującego na terenie obszaru Polski. Do odwołania załączono jako dowód wydawania przez innych zarządców dróg zezwoleń na dłuższe okresy czasu - kopie fragmentów decyzji Prezydenta Miasta Rybnika wydanych na okres do 31 grudnia 2050 r.

Nie znajdując podstaw do zmiany swego stanowiska, organ I instancji przesłał SKO odwołanie od decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. wraz z aktami sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:

1. Odwołanie Dawida Partyki jest dopuszczalne i zostało wniesione z zachowaniem określonego art. 129 § 2 k.p.a. czternastodniowego terminu, licząc od dnia doręczenia decyzji. Decyzja organu I instancji z dnia 27 sierpnia 2025 r. została bowiem doręczona wskutek jej odebrania 4 września 2025 r. przez Dawida Partykę z jego adresu do doręczeń elektronicznych wpisanego do bazy adresów elektronicznych. Zatem czternastodniowy termin do wniesienia od niej odwołania upływał w czwartek 18 września 2025 r. (art. 129 § 2 w związku z art. 57 § 1 k.p.a.). Termin ten został dochowany, gdyż odwołanie sporządzone 4 września 2025 r. zostało 4 września 2025 r. wysłane w myśl art. 57 § 5 pkt 1 k.p.a. na adres do doręczeń elektronicznych organu I instancji, do którego wpłynęło 4 września 2025 r.

2. Decyzją Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 27 sierpnia 2025 r. udzielono zezwolenia Dawidowi Partyce na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach w celu umieszczenia w pasie drogowym w okresie od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r. telekomunikacyjnym liniowym urządzeniem obcym obejmującym szafkę telekomunikacyjną wraz z przyłączem o powierzchni rzutu poziomego urządzenia wynoszącej 0,3871 m² zgodnie z lokalizacją przedstawioną na planie sytuacyjnym i ustaloną decyzją Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 21 grudnia 2020 r. znak ZDIR/ŁD/5401/118/20, oraz ustalono z tego tytułu opłatę roczną w wysokości 20,00 zł, określając sposób uiszczenia tej opłaty za rok 2026 oraz za lata za następne w okresie od 1 stycznia 2027 r. do 31 grudnia 2030 r. – punkty I, II i III jej sentencji. Natomiast w punkcie IV sentencji decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. odmówiono Dawidowi Partyce zezwolenia na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach w celu umieszczenia tego samego urządzenia w pasie drogowym w okresie od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r.

Odwołanie z dnia 4 września 2025 r. wniesiono od całej decyzji Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 27 sierpnia 2025 r., wskazując punkty jej sentencji, które w ocenie Dawida Partyki mają ulec wzruszeniu. Istotą wniesionego odwołania jest bowiem oczekiwanie Dawida Partyki, by udzielone zezwolenie na zajęcie pasa drogowego dotyczyło nie tylko okresu od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r., co do którego w decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. organ I instancji uwzględnił wniosek Dawida Partyki o wydanie zezwolenia, ale również okresu po nim następującego, obejmującego okres zajęcia pasa drogowego przedmiotowym urządzeniem od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r.

Stwierdzić w związku z tym trzeba, że bezsporna jest w sprawie kwalifikacja przedmiotowego urządzenia jako liniowego urządzenia obcego. Konieczność uzyskania zezwolenia na zajmowanie pasa drogowego drogi publicznej przedmiotowym urządzeniem jako liniowym urządzeniem obcym wynika z art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.d.p., stanowiących, cyt.: *Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej - zezwolenie nie jest wymagane w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c. (ust. 1); Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy: (...);*

ograniczenie to zmusza innych wnioskodawców do akceptacji 5-letniego okresu, co często odbywa się z uwagi na ich chęć szybkiego zakończenia sprawy. Skutkuje to narażeniem się na przyszłe obciążenia finansowe, takie jak kary za brak przedłużenia decyzji czy dodatkowe koszty obsługi administracyjnej oraz dodatkowe koszty pracownicze. Podkreślenia wymaga, że na terenie całej Polski obowiązuje jednolite prawo oraz spójne zasady komunikacji pomiędzy petentami a urzędami. Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Tym samym urzędnicy nie powinni mieć swobody interpretacji przepisów w sposób prowadzący do tworzenia własnych zasad, które nie są określone w obowiązujących regulacjach prawnych. Warto również wskazać, że w sąsiednich miastach, takich jak Rybnik, Wodzisław Śląski czy Jejkowice, urzędy wydają decyzje na znacznie dłuższy okres, nawet 50 lat. W ocenie odwołującego, ograniczenie okresu do 5 lat jest nieuzasadnione i wynika jedynie z arbitralnej decyzji urzędnika, co stoi w sprzeczności z zasadami legalizmu określonymi w art. 6 k.p.a. Powoływanie się przez urząd na brak możliwości waloryzacji stawki za zajęcie pasa drogowego jest nietrafne. W przypadku urządzeń telekomunikacyjnych stawki te są ograniczone przepisami u.d.p., art. 40 ust. 8, który stanowi: (...) *odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł rocznie*. Ponieważ, Rada Powiatu Rybnickiego ustaliła stawkę na poziomie maksymalnym zgodnie z ustawą, opłata ta nie może zostać zwaloryzowana na wyższą, gdyż naruszałoby to przepisy ustawy. Działanie urzędnika, który ogranicza termin ważności decyzji, przekracza jego kompetencje. Interpretacja prawa, na którą się powołuje, rzekomo w celu zabezpieczenia interesu społecznego w przyszłości, jest błędna i wykracza poza jego uprawnienia. Kształtowanie interesu społecznego leży w gestii ustawodawcy, a nie urzędnika wydającego decyzje. Ograniczenie terminu ważności decyzji na podstawie subiektywnej oceny urzędnika, pod pretekstem ochrony interesu społecznego, narusza swobodę działalności gospodarczej oraz zasadę równości obywateli wobec prawa. Wprowadza to odrębne zasady w lokalnej jednostce administracyjnej (obszar powiatu), które różnią się od ogólnokrajowych regulacji. Taka praktyka zmusza obywateli i przedsiębiorców do ponoszenia dodatkowych kosztów oraz regularnego odnawiania decyzji, co wiąże się z czasochłonnymi procedurami administracyjnymi i dodatkowymi wydatkami. Ponadto, w przypadku nieprzedłużenia decyzji na kolejne lata, przedsiębiorcy są narażeni na wysokie kary finansowe (kara za brak decyzji wynosi dziesięciokrotność stawki). Dodatkowo, tworzy to sztuczne stanowiska pracy w urzędzie, zajmujące się ciągłym rozpatrywaniem tych samych wniosków, co obciąża wszystkich podatników i można to w pełni uznać za marnotrawstwo środków publicznych i tym samym naruszenie ustawy o finansach publicznych oraz ustawie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W ocenie odwołującego Urzędnik wydający decyzje naruszył także art. 7a § 1 k.p.a. *Jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ*. Przepisy prawa w Polsce nie regulują w żaden sposób maksymalnego okresu ważności decyzji. W związku z powyższym wniosek odwołującego powinien być uznany zgodnie z oczekiwaniami odwołującego. Odwołujący wnosi o ponowne rozpatrzenie sprawy i zmianę decyzji Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów w Rybniku z dnia 27 sierpnia 2025 r., jako niezgodnej z przepisami prawa oraz naruszającej zasadę równego traktowania na obszarze Polski. Odwołujący wnosi także o zobowiązanie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego do zaprzestania stosowania ograniczenia czasowego w wydawanych decyzjach które nie wynikają

Naliczam opłatę roczną w wysokości 20,00zł/rok (słownie: dwadzieścia złotych 00/100), za następne lata umieszczania w pasie drogowym urządzeń określonych w pkt I sentencji decyzji, w okresie od 01.01.2027r. do **31.12.2049r.** Wskazaną opłatę należy wносить przekazem pocztowym, przelewem na konto lub gotówką w kasie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, podając na blankiecie wpłaty numer niniejszej decyzji tj. 4130.62.2025. Termin uiszczenia opłaty do 15-go stycznia każdego roku z góry za dany rok.

3) wykreślenie pkt 4 w/w decyzji.

W uzasadnieniu wniesionego odwołania podniesiono, że Wnioskodawca wnioskował o zajęcie pasa drogowego na cele telekomunikacyjne od 01.01.2026 r. do 31.12.2049 r. jako przedłużenie obecnie wydanej decyzji dotyczącej zajęcia pasa drogowego na cele telekomunikacyjne. W dniu 27.08.2025 r. Zarząd Dróg, Inwestycji i Remontów wydał decyzję na zajęcie pasa drogowego lecz tylko na okres 5 letni, tak jak to wymuszał na przedsiębiorcach w poprzednich decyzjach (np. decyzja ZDMB.4130.234.2024.ŁD w z dnia 14.01.2025 zaskarżona do SKO i wydana decyzja SKO.GN/41.8/28/2025/2015) i tym samym odmówił wydania decyzji na okres od 01.01.2031 r. do 31.12.2049 r. Wnioskodawca zarzuca błędną wykładnię przepisów prawa przez Zarząd Dróg, Inwestycji i Remontów. Organ powołał się na § 1 ust. 2 pkt 4 i § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z 2004 r. Przepisy te nie wprowadzają jednak żadnego maksymalnego okresu obowiązywania zezwolenia. Użycie przez ustawodawcę pojęcia „planowany okres” oznacza jedynie, że organ może dostosować okres do okoliczności sprawy, a nie że jest on ograniczony z góry do 5 lat. Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji wskazuje, że ograniczenie okresu obowiązywania zezwolenia do 5 lat służy ochronie interesu pasa drogowego i zapewnieniu elastyczności zarządcy drogi w przypadku przyszłych inwestycji. Argument ten jest nietrafny, ponieważ ustawodawca wprost uregulował kwestię odpowiedzialności za przebudowę urządzeń umieszczonych w pasie drogowym. Zdaniem Autora odwołania zgodnie z art. 39 ust. 6 u.d.p., cyt.: *koszty przebudowy lub usunięcia urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, znajdujących się w pasie drogowym, ponosi ich właściciel.* Analogiczne rozwiązanie przewiduje również - zdaniem Autora odwołania - cyt.: *art. 140 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne, który stanowi, że w przypadku gdy w związku z budową lub przebudową drogi publicznej zachodzi konieczność przebudowy urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, koszty tej przebudowy ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny.* Oznacza to, że ustawodawca zapewnił ochronę interesu zarządcy drogi niezależnie od długości okresu obowiązywania decyzji administracyjnej. Jeżeli w przyszłości zajdzie konieczność przebudowy drogi lub pasa drogowego, koszty przełożenia infrastruktury telekomunikacyjnej i tak obciążą - zdaniem Autora odwołania - przedsiębiorcę, a nie organ. W związku z powyższym ograniczenie okresu zezwolenia do 5 lat nie ma żadnego uzasadnienia prawnego ani faktycznego. Interes pasa drogowego jest w pełni zabezpieczony obowiązującymi przepisami prawa, dlatego decyzja powinna zostać wydana na cały okres wskazany we wniosku, tj. od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2049 r. Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, urządzenia telekomunikacyjne stanowią inwestycję celu publicznego. Orzecznictwo sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywało, że inwestycje celu publicznego korzystają ze szczególnej ochrony prawnej, a ich lokalizacja i funkcjonowanie nie mogą być dowolnie ograniczane przez organy administracji samorządowej. Oznacza to, że sieci telekomunikacyjne umieszczone w pasie drogowym służą nie tylko interesowi przedsiębiorcy, lecz również interesowi społecznemu, zapewniając powszechny dostęp do usług telekomunikacyjnych. Tym samym ograniczanie okresu decyzji do 5 lat stoi w sprzeczności z nadrzędnym celem ustawodawcy, jakim jest zapewnienie ciągłości i stabilności funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej jako inwestycji o charakterze publicznym. Odwołujący zwrócił także uwagę, że działania Zarządu Dróg Powiatowych w Rybniku stanowią bezpodstawne ograniczenie terminu. W praktyce,

urządzenia nie może wystąpić z wnioskiem o udzielenie kolejnego zezwolenia na umieszczanie przedmiotowych urządzeń. Rozpoznając taki wniosek w przyszłości, cyt.: „organ dysponować będzie nowym materiałem dowodowym w świetle którego, udzielenie zezwolenia na umieszczanie urządzeń w kolejnym okresie będzie zasadne.” Następnie w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. stwierdzono, cyt.: „*W związku z udzielonym zezwoleniem na zajęcie pasa drogowego w celu prowadzenia robót i umieszczania urządzeń, na podstawie z art. 40 ust. 3 u.d.p. zarządca drogi naliczył opłatę wskazaną w pkt II i III sentencji decyzji. Opłata z pkt II i III za zajęcie pasa drogowego w związku z umieszczaniem w pasie drogowym urządzeń obcych ustalono na podstawie art. 40 ust. 5 u.d.p. oraz, cyt.: „§ 3 pkt 1 ppkt b) Uchwały Rady Powiatu w Rybniku nr XXXIV/262/22. Opłata ta w wysokości odpowiadającej iloczynowi zajętej powierzchni pasa drogowego przez rzut poziomy urządzenia w [m²], rocznej stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego oraz okresu zajęcia została obliczona, cyt.: „oddzielnie dla urządzeń określonych w pkt II w następujący sposób: 20,00 zł/m²/rok x 1m² = 20,00zł/rok, w okresie od 01.01.2026r. do 31.12.2029r. Powierzchnię rzutu poziomego urządzeń umieszczanych w pasie drogowym określono zgodnie z obliczeniem: 0,61 m x 0,61 m + 1,00 m x 0,015 m = 0,3871 m². Na podstawie art. 40 ust. 10 u.d.p. zajęcie pasa drogowego o powierzchni mniejszej niż 1 m² lub powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego lub innego urządzenia obcego mniejszej niż 1 m² jest traktowane jak zajęcie 1 m² pasa drogowego. Na tej podstawie powierzchnię urządzenia dla wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego, cyt.: „zaokrąglono” do 1 m². Na podstawie art. 40 ust. 3 w związku z ust. 5 u.d.p. za umieszczanie urządzenia w pasie drogowym wnioskodawca winien dokonywać opłat rocznych za każdy rok umieszczania. Zgodnie z art. 40 ust. 13a u.d.p. opłatę roczną, za pierwszy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna, a za lata następne do 15 stycznia każdego roku z góry za dany rok. Umieszczanie urządzeń w 2026r. jest, cyt.: „wobec niniejszej decyzji pierwszym rokiem umieszczania urządzenia w pasie drogowym.” Na podstawie ww. art. 40 ust. 13a u.d.p. opłatę za umieszczanie urządzeń w 2026r. uiścić należy więc do 14 dni od dnia, w którym, cyt.: „niniejsza decyzja stanie się ostateczna.” Wywody uzasadnienia decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. zakończono stwierdzeniem, że wobec powyższego orzeczono jak w sentencji decyzji.*

Dawid Partyka 4 września 2025 r. wniósł odwołanie w postaci elektronicznej, stwierdzając w nim, że odwołuje się od, cyt.: *decyzji nr SDMB.4130.62.2025.ŁD*. Jednocześnie w odwołaniu tym Dawid Partyka wniósł o zmianę decyzji w następujący sposób, cyt.:

1) w pkt. 1 w/w decyzji:

*zezwalam Dawidowi Partyka - przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pn. SafeLock.NET Dawid Partyka, 44-217 Rybnik, ul. Zebrzydowska 137, na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, w celu umieszczania telekomunikacyjnych urządzeń obcych - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem telekomunikacyjnym, których lokalizację w pasie drogowym ww. drogi uzgodniono w decyzjach znak ZDIR/ŁD/5401/118/20, z dnia 21 grudnia 2020r., w nawiązaniu do decyzji znak ZDIR/ŁD/5402/06/21, z dnia 25 stycznia 2021r., w których zezwolono na umieszczanie urządzeń do dnia 31 grudnia 2025r. a) Powierzchnia zajęcia pasa drogowego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia - 0,3871m². b) Termin zajęcia pasa drogowego w związku z umieszczaniem urządzenia - od 01 stycznia 2026r. **do 31 grudnia 2049r.** Zgodnie z art. 40 ust. 3 i 5 ustawy O drogach publicznych, za umieszczanie wymienionych wyżej urządzeń w pasie drogowym Wnioskodawca winien dokonywać opłat rocznych za każdy rok umieszczania urządzenia w pasie drogowym.*

2) w pkt. 3 w/w decyzji:

corocznych objazdów dróg oraz przyznaniem środków finansowych na zamierzenia remontowe przez władze powiatu w ramach corocznego planowania budżetu. Mając na względzie proces projektowania oraz procedowania inwestycji, udzielenie zezwolenia na maksymalny okres czasu wynoszący pięć lat stanowi kompromis pomiędzy udzieleniem zezwolenia na zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z gospodarką drogową a dobrostanem pasa drogowego wynikającym z jego funkcji przewidzianych w art. 1 u.d.p. Zarząd Dróg, działając w ramach własnych kompetencji, realizuje zadania mające na uwadze interes społeczny, który - z uwagi na szczególny charakter pasa drogowego jako rzeczy zaliczonej do dóbr powszechnego użytku - stanowi cel nadrzędny. Zarządca drogi nie może być ograniczany w uprawnieniach zarządzania drogami i pasami drogowymi, jeżeli ograniczenia takie nie są warunkowane przepisami prawa, a wynikają z wniosku strony. Potwierdza to również literalne brzmienie § 1 ust. 2 pkt 4 i § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z 2004 r. wg których wnioskodawca w treści żądania wskazuje „planowany okres zajęcia pasa drogowego” natomiast organ w rozstrzygnięciu wskazuje „okres zajęcia pasa drogowego”. Wskazanie przez „ustawodawcę”, że wnioskodawca wskazuje okres „planowany” oznacza, że zarządca drogi po przeanalizowaniu materiału dowodowego może nie tylko odmówić całkowicie zezwolenia ale również po dokonaniu oceny sprawy wydać zezwolenie, uwzględniające wyłącznie część wnioskowanego przez stronę okresu. Organ posługując się ww. utrwaloną praktyką wydawania przedmiotowych zezwoleń na maksymalny okres 5 lat uznał, że w związku z koniecznością dbania o dobrostan pasa drogowego oraz „trwałość” opłat za zajęcie pasa drogowego, wydanie zezwolenia na dłuższy okres czasu stałoby w sprzeczności z równym traktowaniem wszystkich wniosków. Zgodnie z „zapisem” art. 8 § 1 i § 2 k.p.a. *„Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.”* Organ I instancji w przedmiotowej sprawie kieruje się również postulatem równego traktowania wnioskodawców w zakresie obciążenia finansowego opłatami. Sytuacja, w której jeden podmiot, w tym samym czasie uiszcza opłatę za to samo urządzenie w innej wysokości niż inny podmiot, który wcześniej uzyskał zezwolenie, jest sprzeczna z zasadą sprawiedliwego i równego traktowania podmiotów korzystających w tym samym czasie, podobnym miejscu, w podobny rodzajowo sposób z dróg tej samej kategorii. Nie może mieć miejsca stan, w którym w przyszłości obciążenie opłatami będzie znacząco różne tylko dlatego, że jeden z korzystających posługuje się zezwoleniem wydanym na okres wybiegający w przyszłość na kilkadziesiąt lat. Zdaniem organu I instancji orzeczenie w pkt I sentencji decyzji co do udzielenia zezwolenia na umieszczanie urządzeń w okresie od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r., w związku z ww. uzasadnieniem tegoż faktu, stanowi rozpoznanie uznaniowe całości wniosku strony. Orzeczenie takie w jasny sposób wykazuje, że rozpoznając cały wnioskowany przez stronę okres 01.01.2026 r. - 31.12.2049 r. organ uznał za zasadne udzielenie stronie zezwolenia we wskazanym w pkt I sentencji decyzji okresie, odmawiając tym samym zezwolenia na umieszczanie urządzeń w pozostałym okresie, co czyni wniosek w całości rozpoznany. Biorąc pod uwagę stanowisko SKO wskazane na stronie 17 akapit drugi uzasadnienia do decyzji znak SKO.GN/41.8/28/2025/2015 z dnia 10 lipca 2025 r., organ I instancji postanowił dla rozwiania wątpliwości dopisać pkt IV sentencji decyzji, w którym w sposób jednoznaczny wskazano, że odmawia się Dawidowi Partyce zezwolenia na umieszczanie urządzeń w pozostałym wnioskowanym okresie czasu. Odmowa udzielenia zezwolenia na umieszczanie urządzeń obcych we wskazanym okresie nastąpiła z ww. przyczyn. Tym samym nie należy również rozważać, czy żądanie wniesione przez Dawida Partykę, na podstawie którego udzielone zostało zezwolenie w decyzji znak ZDIR/ŁD/5402/06/21 z dnia 25 stycznia 2021 r. zostało dotychczas rozpoznane wyłącznie częściowo. Nie oznacza to, że przed upływem terminu obowiązywania „niniejszego” zezwolenia właściciel lub użytkownik

najmniejszego zróżnicowania wysokości pobieranych w tym samym czasie opłat za zajęcie pasa drogowego, organ I instancji posługuje się utrwaloną praktyką wydawania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczania urządzeń obcych, na maksymalny okres 5 lat. Wskazano również w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r., że udzielenie zezwolenia na umieszczanie urządzeń w pasie drogowym z tak wielkim wyprzedzeniem (na taki okres w przód) nie pozwala ocenić, czy umieszczane urządzenie nie spowoduje w przyszłości kolizji z przebudową drogi, lub w wyniku przebudowy nie będzie stwarzało zagrożenia bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego. Z przepisów art. 4, art. 39 i art. 40 u.d.p. wynika jednoznacznie, że ustawodawca w celu ochrony pasa drogowego przeznaczonego do ruchu lub postoju wszystkich pojazdów oraz do ruchu wszystkich pieszych, wprowadził zakaz umieszczania m.in. przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. Udzielenie zatem zezwolenia powinno mieć charakter wyjątkowy. O tym co może znajdować się w pasie drogowym decyduje wyłącznie zarządca drogi. Decyzja w sprawie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego bądź odmowy jego udzielenia jest podejmowana przez organ w ramach tzw. uznania administracyjnego. Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego organ I instancji uznał, że w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości udzielenia zezwolenia na pełny wnioskowany okres czasu. Zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, a takim zajęciem jest zajęcie objęte wnioskiem strony, mogą odbywać się jedynie wyjątkowo, za zezwoleniem zarządcy drogi, w sytuacji gdy nie kolidują one z realizacją zadań zarządu drogi, z potrzebami ruchu drogowego, nie zagrażają bezpieczeństwu ruchu drogowego, nie powodują niszczenia nawierzchni. Zarządca drogi otrzymując wniosek o wydanie zezwolenia, każdorazowo musi ocenić, czy możliwe jest jego udzielenie, czy nie zachodzą ww. przesłanki. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 22 lutego 2024 r., sygn. akt III SA/Gd 545/23, stwierdził, że: *„choć przepisy ustawy o drogach publicznych nie ograniczają zarządcy drogi minimalnymi, ani maksymalnymi granicami czasowymi, a planowany czas zajęcia pasa drogowego powinien wypływać z treści wniosku, to przede wszystkim organ, wydając zezwolenia, jest związany przepisami prawa ustanawiającymi przesłanki przyznania omawianego uprawnienia, a dopiero w dalszej kolejności zamiarami przedstawionymi przez wnioskodawcę. Uwzględniając potrzeby wnioskodawcy, zarządca drogi nie może pomijać tych elementów stanu faktycznego, na które będzie w przyszłości oddziaływać realizacja uprawnień przez wnioskodawcę.”* Przywołana ocena sądu jest zbieżna z praktyką organu I instancji. Z tych względów zarządca drogi co do zasady nie wydaje zezwoleń na zajęcia pasa drogowego na okres dłuższy niż pięć lat, ani mających rozpocząć się w terminie ponad roku od złożenia wniosku. W przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę odległy termin wnioskowanego zajęcia pasa drogowego, nie sposób dokonać pełnej oceny w tym zakresie. Elementy stanu faktycznego w tak długim okresie nie są możliwe do zidentyfikowania i ustalenia. Na dzień wydania decyzji nie są znane wszystkie okoliczności niezbędne do analizy przy rozpatrzeniu wniosku (np. nie jest jeszcze znany plan remontów czy przebudów, planowanych przez zarząd drogi). Zgodnie z art. 1 u.d.p. z drogi publicznej może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Przeznaczeniem drogi jest zaś przede wszystkim prowadzenie ruchu drogowego. Zajęcia pasa drogowego niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg nie może więc kolidować z realizacją ustawowych zadań zarządcy drogi. Na dzień wydania decyzji zarządca drogi nie może przewidzieć, czy zajęcie pasa drogowego po 2030 r. nie będzie kolidowało z realizacją ustawowych zadań w zakresie inwestycji i utrzymania dróg. Niedopuszczalna jest zaś sytuacja, w której realizacja tych zadań miałaby zostać opóźniona jedynie z powodu kolizji z zajęciem pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg. Plany przebudowy i remontu dróg powiatowych są podejmowane w związku z ustaleniami stanu faktycznego drogi podczas

funkcjonalnie z drogą lub ruchem drogowym, z wyjątkiem kanału technologicznego. Definicje wskazane w u.d.p. nie zawierają natomiast rozróżnienia na urządzenia liniowe oraz tzw. inne, które to rozróżnienie ustawodawca stosuje w art. 40 ust. 2 pkt 2 oraz w pkt 3 u.d.p., wskazując następnie na rozróżnienie w sposobie naliczania opłat za takie urządzenia (art. 40 ust. 5 i art. 40 ust. 6 u.d.p.). Definicje wskazanych pojęć zawarte w innych ustawach, w tym ustawie prawo budowlane również nie dają jasnego rozróżnienia urządzeń liniowych od innych urządzeń, w znaczeniu urządzeń infrastruktury technicznej umieszczanych w pasie drogowym. W art. 3 pkt 3a ustawy prawo budowlane przyjęto definicję obiektu liniowego - jako obiektu budowlanego, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, droga kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym oraz kable telekomunikacyjne dowieszone do już istniejącej linii kablowej nadziemnej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Podczas zmiany u.d.p., wprowadzonej w 2022 r., w miejscu obecnego sformułowania „inne urządzenia obce”, funkcjonowało „obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego” (art. 40 ust. 2 pkt 3 u.d.p.). Do wskazanej zmiany przepisów ustawodawca rozróżniał obiekty infrastruktury technicznej od obiektów budowlanych, również wskazując na inny sposób naliczania opłaty za wskazane urządzenia (ww. art. 40 ust. 5 i ust. 6 u.d.p.). Szafka telekomunikacyjna w rozumieniu przepisów ustawy prawo budowlane jako taka nie stanowi obiektu budowlanego, a urządzenie. Szafka telekomunikacyjna wraz z odcinkiem kabla, łączącym szafkę z istniejącą w pasie drogowym siecią telekomunikacyjną stanowi całość techniczno-użytkową i jako taka funkcjonuje jako część liniowego urządzenia obcego, którym jest cała sieć telekomunikacyjna. Na tej podstawie, urządzenie potraktowane zostało przez organ w całości jak liniowe urządzenie obce - art. 40 ust. 2 pkt 2 i ust. 5 u.d.p. W związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia z 2004 r. zezwolenie na zajęcie pasa drogowego powinno określać w szczególności: 1) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę podmiotu występującego o zajęcie pasa drogowego; 2) cel zajęcia pasa drogowego; 3) powierzchnię zajmowanego pasa drogowego lub powierzchnię reklamy; 4) okres zajęcia pasa drogowego; 5) wysokość opłaty za zajęcie pasa drogowego oraz sposób jej uiszczenia. Wyjaśnienia w związku z wydaniem decyzji wymaga okres zajęcia pasa drogowego, na który udzielone zostało zezwolenie. We wniosku strona wskazała, że wnioskowany termin umieszczania urządzeń to 01.01.2026 r. do 31.12.2049 r. Udzielając zezwolenia na podstawie art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.d.p. zarządca drogi na podstawie art. 40 ust. 3, w oparciu o art. 40 ust. 5 jest zobowiązany do naliczenia opłat za umieszczenie urządzeń obcych, bez możliwości jakiegokolwiek regulacji w przypadku zmiany stawek opłat uchwalonych przez Radę Powiatu w Rybniku. Jedyna zmiana wysokości stawki opłat za umieszczanie urządzeń może być dokonana na podstawie art. 155 k.p.a. (wyrok NSA z dnia 6 czerwca 2023 r. II GSK 1422/22), z zastrzeżeniem, że w związku z nowelizacją ustawy u.d.p. z 2022 r. i dopisaniem do ustawy art. 40 ust. 6b zmiana decyzji w zakresie ustanowionej w tej decyzji wysokości opłaty za zajęcie pasa drogowego, jeżeli decyzja dotyczy obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, w oparciu o art. 155 k.p.a. jest niedozwolona. Nie ulega natomiast wątpliwości, że w każdym pozostałym przypadku zmiana taka wymaga wyraźnej zgody strony. Nie ulega również wątpliwości, że Rada Powiatu w Rybniku, w oparciu o art. 40 ust. 8 u.d.p. może w dowolnym momencie dokonać zmiany obowiązującej uchwały o stawkach opłat za zajęcie pasa drogowego. Trudno natomiast przypuszczać, że w przypadku zwiększenia stawki opłat, strona wyrazi swoją zgodę na zmianę decyzji (co jest warunkiem koniecznym dla zastosowania trybu 155 k.p.a.), w przypadku gdy nowe stawki będą, cyt.: „mniej niekorzystne dla strony.” W celu jak

również wskazała termin rozpoczęcia zajęcia pasa drogowego jako 01.01.2026 - jako ciągłość istniejącego zajęcia pasa drogowego. W trzecim piśmie ponownie wskazano wymiary szafki telekomunikacyjnej oraz wskazano termin rozpoczęcia umieszczania urządzenia jako 01.01.2026 - jako ciągłość istniejącego zajęcia pasa drogowego. Z treści złożonego wniosku wynika, że strona chce uzyskać zezwolenia na umieszczanie (dalsze umieszczanie) urządzeń obcych, zlokalizowanych już w pasie drogowym. Z treści wniosku z dnia 11 lipca 2025 r., jak i dotychczas wydanych przez organ zezwoleń w przedmiocie lokalizacji i umieszczania ww. urządzeń wynikało, że urządzeniami umieszczanymi obecnie w pasie drogowym są: szafka telekomunikacyjna o wymiarach 0,61 m x 0,61 m oraz przyłączy telekomunikacyjne o wymiarach 1,00 m x 0,015 m. Z treści trzech pism wniesionych przez stronę w dniu 8 sierpnia 2025 r., stanowiących uzupełnienia i wyjaśnienia do wniosku z dnia 11 lipca 2025 r. wynikało natomiast, że chce uzyskać wyłącznie zezwolenie na umieszczanie w okresie od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2049 r. szafki telekomunikacyjnej, dla której podaje wymiary rzutu poziomego jako 0,61 m x 0,61 m. W związku z powyższym pismem z dnia 21 sierpnia 2025 r. organ wezwał wnioskodawcę do złożenia w terminie do 7 dni od otrzymania pisma, pisemnych wyjaśnień, poprzez wskazanie czy strona chce w przedmiotowym postępowaniu uzyskać zezwolenie na umieszczanie całości zlokalizowanych w pasie urządzeń, na które składa się szafka telekomunikacyjna i przyłączy, czy też wyłącznie wskazanej w treści wniosku szafki telekomunikacyjnej. Wyjaśniono również, że jeżeli strona chce uzyskać również zezwolenie na umieszczanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego to powinna w tym zakresie doprecyzować swoje żądanie, wskazując przy tym wymiary rzutu poziomego przyłącza. Wskazano przy tym, że w przypadku braku udzielenia ww. wyjaśnień, jak również w przypadku ograniczenia wniosku wyłącznie do szafki telekomunikacyjnej, organ rozstrzygnie w sprawie wyłącznie w zakresie udzielenia zezwolenia na lokalizację szafki telekomunikacyjnej. W dniu 21 sierpnia 2025 r. do organu wpłynęło pismo Dawida Partyki, w którym wskazano, że wnioskodawca chce przedłużenia terminu umieszczania w pasie drogowym: 1. szafki telekomunikacyjnej o wymiarach 0,61 m x 0,61 m, 2. przyłącza telekomunikacyjnego o wymiarach 1,00 m x 0,015 m, na okres 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2049 r. Pismem z dnia 22 sierpnia 2025 r. organ zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, jak i o okolicznościach przewidzianych w art. 10 k.p.a. Zawiadomiono również, że w terminie 3 dni od otrzymania zawiadomienia strony mogą zapoznać się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, w siedzibie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego przy W. Jankowickiej 49 oraz wypowiedzieć się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Po upływie 3-dniowego terminu zostanie wydana decyzja administracyjna w przedmiotowym postępowaniu. Jednocześnie poinformowano, że organ będzie w całości opierał się na materiałach, dowodach i ustaleniach poczynionych w trakcie postępowania. Zawiadomienie z dnia 22 sierpnia 2025 r. zostało doręczone stronie poprzez usługę e-doręczenie w dniu 22 sierpnia 2025 r. Do dnia wydania decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. strona nie złożyła żadnych dodatkowych wniosków lub wyjaśnień. Na podstawie art. 40 ust. 1 w związku z art. 40 ust 2 i 3 u.d.p. zajęcie pasa drogowego wymaga zezwolenia zarządcy drogi. Zezwolenia wymaga m.in. umieszczanie urządzeń obcych, a za zajęcie pasa drogowego naliczana jest opłata. Z przytoczonego stanowiska SKO wynika, że brak jest możliwości przedłużenia zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w inny sposób aniżeli uzyskanie nowego zezwolenia. W toku sprawy organ I instancji poinformował stronę, że wniosek z dnia 11 lipca 2025 r. traktowany jest przez organ jako wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. W toku postępowania strona nie wyraziła sprzeciwu co do takiego potraktowania wniosku. Następnie w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. podniesiono, że przepisy u.d.p. w art. 4 pkt 2b definiują urządzenia obce jako - obiekt lub urządzenie, w tym obiekt lub urządzenie budowlane, w szczególności wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne lub elektroenergetyczne, niezwiązane

W uzasadnieniu decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. podniesiono m.in., że wnioskiem z dnia 11 lipca 2025 r. Dawid Partyka zwrócił się o zmianę terminu umieszczania urządzeń w pasie drogowym na okres do 31.12.2024 r. Z całokształtu wniosku wynikało, że strona chce uzyskać przedłużenie terminu zezwolenia na umieszczanie w pasie drogowym urządzeń obcych, które wydane zostało na rzecz wnioskodawcy w decyzji z dnia 25 stycznia 2021 r. Decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r. zarządca drogi zezwolił Dawidowi Partyce na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, w celu umieszczania urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem telekomunikacyjnym, których lokalizację w pasie drogowym ww. drogi uzgodnił Dyrektor Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego decyzją znak ZDIR/ŁD/5401/118/20 z dnia 21 grudnia 2020 r. Powierzchnia zajęcia pasa drogowego przez rzut poziomy umieszczanych urządzeń wynosiła 0,3871 m². Termin zezwolenia na zajęcia pasa drogowego w związku z umieszczaniem urządzenia określony ww. decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r. to od 1 marca 2021 r. do 31 grudnia 2025 r. Z treści ww. żądania strony wynikała więc chęć przedłużenia okresu zezwolenia na umieszczanie w pasie drogowym urządzeń, które umieszczane są w pasie drogowym na podstawie zezwolenia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach (dalej zwane także „SKO”) decyzją znak SKO.GN/41.8/28/2025/2015 z dnia 10 lipca 2025 r. wyraziło stanowisko, że obowiązujący porządek prawny nie przewiduje możliwości „przedłużenia” zezwolenia na zajęcie pasa drogowego czy to w trybie art. 155 k.p.a., czy też w trybie jakiegokolwiek innego przepisu prawa poprzez zmianę w zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego okresu zajęcia pasa drogowego i objęcie nim czasu, który nie był objęty pierwotnym wnioskiem o wydanie zezwolenia i wydanym zezwoleniem na zajęcie. Złożony w trakcie ważności dotychczasowego zezwolenia na zajęcie pasa drogowego wniosek wskazujący następujący po nim okres do zajęcia jest w istocie żądaniem wydania nowego zezwolenia z wszelkimi tego konsekwencjami. Potwierdzeniem tego jest orzecznictwo sądowoadministracyjne zawarte w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej „NSA”) z dnia 3 grudnia 2008 r., II GSK 542/08, LEX nr 518212 i z dnia 11 maja 2011 r., II GSK 513/10, LEX nr 1081562, oraz w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 marca 2008 r., II SA/Gl 1175/12, LEX nr 1312216. Zatem wniosek o zmianę okresu zajęcia pasa drogowego ustalonego ostatecznym zezwoleniem poprzez jego wydłużenie i objęcie nim czasu po okresie, który wynikał z pierwotnie udzielonego zezwolenia i pierwotnie złożonego wniosku o wydanie zezwolenia, jest w istocie równoznaczne ze złożeniem nowego wniosku o wydanie zezwolenia na nowy okres zajęcia pasa drogowego. W związku z ww. stanowiskiem SKO organ I instancji potraktował wniosek w sprawie zmiany terminu umieszczania urządzenia jako żądanie udzielenia nowego (kolejnego) zezwolenia na umieszczanie w pasie drogowym drogi powiatowej nr 5601 S - ul. Głównej w Jejkowicach, urządzeń obcych - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem, których lokalizację w pasie drogowym uzgodniono w decyzji znak ZDIR/ŁD/5401/118/20 z dnia 21 grudnia 2020 r., w okresie do 31.12.2049 r. Na podstawie § 1 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia z 2004 r. wniosek o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczania urządzeń obcych powinien zawierać określone ww. przepisami informacje i załączniki. Ze względu na brak dołączenia do wniosku planu sytuacyjnego, oraz odpowiednich informacji, organ pismem z dnia 7 sierpnia 2025 r. wezwał również wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku. W odpowiedzi na ww. zawiadomienie i wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, Dawid Partyka złożył w dniu 8 sierpnia 2025 r. trzy pisma. W pierwszym piśmie strona wskazała wymiary szafki telekomunikacyjnej oraz przedłożyła mapę - plan sytuacyjny z naniesioną lokalizacją szafki telekomunikacyjnej. W drugim piśmie strona ponownie wskazała wymiary szafki telekomunikacyjnej oraz podała powierzchnię zajęcia terenu w metrach kwadratowych, jak

Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, po rozpatrzeniu wniesionego przez Dawida Partykę wniosku z dnia 11 lipca 2025 r., w sprawie udzielenia zezwolenia na umieszczanie w pasie drogowym drogi powiatowej nr 5601 S - ul. Głównej w Jejkowicach, urządzeń obcych - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem, których lokalizację w pasie drogowym uzgodniono w decyzji z dnia 21 grudnia 2020 r., oraz jego późniejszego uzupełnienia, rozstrzygnął w następujący sposób, cyt.:

- I. zezwalam Dawidowi Partyka - przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pn. Safe-Lock.NET Dawid Partyka, 44-217 Rybnik, ul. Zebrzydowska 137, na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, w celu umieszczania telekomunikacyjnych urządzeń obcych - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem telekomunikacyjnym, których lokalizację w pasie drogowym ww. drogi uzgodniono w decyzjach znak ZDIR/ŁD/5401/118/20, z dnia 21 grudnia 2020r., w nawiązaniu do decyzji znak ZDIR/ŁD/5402/06/21, z dnia 25 stycznia 2021r., w których zezwolono na umieszczanie urządzeń do dnia 31 grudnia 2025r.
 - a) Powierzchnia zajęcia pasa drogowego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia — 0,3871m².
 - b) Termin zajęcia pasa drogowego w związku z umieszczaniem urządzenia - od 01 stycznia 2026r. do 31 grudnia 2030r.Zgodnie z art. 40 ust. 3 i 5 ustawy O drogach publicznych, za umieszczanie wymienionych wyżej urządzeń w pasie drogowym Wnioskodawca winien dokonywać opłat rocznych za każdy rok umieszczania urządzenia w pasie drogowym.
- II. Naliczam opłatę w wysokości 20,00zł (słownie: dwadzieścia złotych 00/100), za umieszczania w pasie drogowym urządzeń określonych w pkt I sentencji decyzji, w okresie od 01.01.2026r. do 31.12.2026r. Wskazaną opłatę należy wpłacić przekazem pocztowym, przelewem na konto lub gotówką w kasie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, podając na blankiecie wpłaty numer niniejszej decyzji tj. 4130.62.2025. Termin uiszczenia opłaty wynosi 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.
- III. Naliczam opłatę roczną w wysokości 20,00zł/rok (słownie: dwadzieścia złotych 00/100), za następne lata umieszczania w pasie drogowym urządzeń określonych w pkt I sentencji decyzji, w okresie od 01.01.2027r. do 31.12.2030r. Wskazaną opłatę należy wносить przekazem pocztowym, przelewem na konto lub gotówką w kasie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, podając na blankiecie wpłaty numer niniejszej decyzji tj. 4130.62.2025. Termin uiszczenia opłaty do 15-go stycznia każdego roku z góry za dany rok.
- IV. Odmawiam Dawidowi Partyka - przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pn. Safe-Lock.NET Dawid Partyka, 44-217 Rybnik, ul. Zebrzydowska 137, zezwolenia na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, w celu umieszczania telekomunikacyjnych urządzeń obcych - szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem telekomunikacyjnym, których lokalizację w pasie drogowym ww. drogi uzgodniono w decyzjach znak ZDIR/ŁD/5401/118/20, z dnia 21 grudnia 2020r., na powierzchni 0,3871m², w pozostałym wnioskowanym okresie tj. od 01 stycznia 2031r. do 31 grudnia 2049r.

W podstawie prawnej decyzji z dnia 27 sierpnia 2025 r. przywołano art. 40 ust. 1, ust. 2 pkt 2, ust. 3, 5, 10, 11, 13, 13a i 15 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 3 i art. 21 ust. 1 i ust. 1a u.d.p., § 2 rozporządzenia z 2004 r., uchwałę Nr XXXIV/262/22, uchwałę Nr 267/LX/20 Zarządu Powiatu w Rybniku z dnia 1 października 2020 r. w sprawie upoważnienia Dyrektora Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego do wydawania w imieniu Zarządu Powiatu jako zarządcy drogi decyzji administracyjnych, oraz art. 104 k.p.a.

decyzji) - zwaną dalej także „decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r.” - działający z powołaniem się na upoważnienie Zarządu Powiatu Rybnickiego Adam Pszczółka, Dyrektor Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, rozstrzygnął na podstawie art. 40 ust. 1, ust. 2 pkt 2, ust. 3, 5, 10, 11, 13a u.d.p., m.in. cyt.:

II. zezwalam Panu Dawidowi Partyka prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Safe-Lock.NET Dawid Partyka z/s w Rybniku przy ul. Zebrzydowskiej 137B na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr 5601 S na odcinku ul. Głównej w Jejkowicach, w celu umieszczania urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego – szafki telekomunikacyjnej wraz z przyłączem telekomunikacyjnym, których lokalizację w pasie drogowym w/w drogi uzgodnił Dyrektor Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego decyzją znak ZDIR/ŁD/5401/118/20 z dnia 21 grudnia 2020r.

a) Powierzchnia zajęcia pasa drogowego przez rzut poziomy umieszczanych urządzeń - $0,3871\text{m}^2$

b) Termin zajęcia pasa drogowego w związku z umieszczaniem urządzenia - od 01 marca 2021r. do 31 grudnia 2025r.

Zgodnie z art. 40 ust. 3 i 5 umieszczanie wymienionych wyżej urządzeń w pasie drogowym Wnioskodawca winien dokonywać opłat rocznych za każdy rok umieszczania urządzenia w pasie drogowym. Opłaty naliczane są w oparciu o stawki podane w Uchwale Rady Powiatu w Rybniku z dnia 28 listopada 2019r. Nr X/85/19 w sprawie ustalenia stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego dróg powiatowych. (...).

IV. Naliczam opłatę roczną w wysokości 16,77zł (...) za umieszczanie urządzeń określonych w pkt II n/n decyzji w pasie drogowym, w okresie od 01 marca 2021r. do 31 grudnia 2021r. Opłata za umieszczanie urządzeń płatna gotówką w kasie zarządu, przekazem pocztowym lub przelewem w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna. (...).

V. Naliczam opłatę roczną w wysokości 20,00zł/rok (...) za następne lata umieszczania urządzeń określonych w pkt II n/n decyzji w pasie drogowym, w okresie od 01 stycznia 2022r. do 31 grudnia 2025r. Opłata za umieszczanie urządzeń płatna gotówką w kasie zarządu, przekazem pocztowym lub przelewem w terminie do 15-go stycznia każdego roku, z góry za dany rok. (...).

W pouczeniu decyzji z dnia 25 stycznia 2021 r. poinformowano przy tym m.in., cyt.:

5. Przed upływem terminu określonego w n/n zezwoleniu Inwestor lub Właściciel urządzenia obowiązany jest złożyć stosowny wniosek (...), na podstawie którego zostanie wydana decyzja zezwalającą na dalsze umieszczanie oraz naliczona kolejna opłata roczna. (...).

Podaniem wniesionym w postaci elektronicznej 11 lipca 2025 r., Dawid Partyka wystąpił do Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego z wnioskiem o „zmianę terminu umieszczenia urządzeń”, wskazując, że w związku z, cyt.: *mijającym terminem umieszczenia urządzeń w pasie drogowym w dniu 31.12.2025r. dot decyzji z dnia 25.01.2021r. (...), wnosi o, cyt.: zmianę terminu umieszczenia urządzeń w pasie drogowym na okres do dnia 31.12.2049r.* Wystąpienie to zostało uzupełnione przesłanymi w postaci elektronicznej pismami z dnia 8 i 21 sierpnia 2025 r. poprzez dołączenie mapy z naniesioną lokalizacją urządzeń, ich wymiarami (szafka telekomunikacyjna: 0,61 m x 0,61 m oraz przyłącze telekomunikacyjne: 1,00 m x 0,015 m), a także wskazaniem, że „przedłużenie terminu” ma dotyczyć okresu od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2049 r.

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2025 r. znak SDMB.4130.62.2025.ŁD - zwaną dalej także „decyzją z dnia 27 sierpnia 2025 r.” lub „decyzją nr SDMB.4130.62.2025.ŁD” - działający z powołaniem się na upoważnienie Zarządu Powiatu Rybnickiego Adam Pszczółka, Dyrektor

- w Jejkowicach w okresie **od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r.**, umieszczonym w pasie drogowym telekomunikacyjnym liniowym urządzeniem obcym obejmującym szafkę telekomunikacyjną wraz z przyłączem o powierzchni rzutu poziomego urządzenia wynoszącej **0,3871 m²** zgodnie z lokalizacją przedstawioną na planie sytuacyjnym i ustaloną decyzją Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 21 grudnia 2020 r. znak ZDIR/ŁD/5401/118/20, oraz **ustalić opłatę roczną** w wysokości **20,00 zł** (słownie: dwadzieścia złotych zero groszy) za każdy rok zajęcia pasa drogowego w okresie od 1 stycznia 2031 r. do 31 grudnia 2049 r., którą Dawid Partyka winien uiszczać w terminie **do dnia 15 stycznia każdego roku, z góry za dany rok poczynawszy od roku 2031** - przekazem pocztowym, gotówką w kasie Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego w Rybniku przy ul. Jankowickiej 49 lub przelewem na rachunek bankowy BS O/Żory nr 30 8456 0009 2001 0023 9732 0001, a w przypadku jego zmiany na rachunek bankowy wskazany przez Zarząd Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego w Rybniku,
- 2) w **pozostalej części utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję** Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 27 sierpnia 2025 r. znak SDMB.4130.62.2025.ŁD.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 21 grudnia 2020 r. znak ZDIR/ŁD/5401/118/20 - zwaną dalej także „decyzją z dnia 21 grudnia 2020 r.” - działający z powołaniem się na upoważnienie Zarządu Powiatu Rybnickiego Adam Pszczółka, Dyrektor Zarządu Dróg, Inwestycji i Remontów Powiatu Rybnickiego, rozstrzygnął na podstawie art. 39 ust. 3 i 3a u.d.p., m.in. cyt.:

- I. *zezwalam Panu Dawidowi Partyka prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Safe-Lock.NET Dawid Partyka na zlokalizowanie w pasie drogowym drogi powiatowej nr 5601 S na odcinku ul. Główniej w Jejkowicach urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego – szafy teletechnicznej o wymiarach 0,61m x 0,61m x 1,16m posadowionej na postumencie o głębokości 0,70m wraz z przyłączem teletechnicznym, na działce drogowej nr ewid. 2157/50, zgodnie z lokalizacją przedstawioną na planie zagospodarowania terenu w skali 1:500, który stanowi załącznik do niniejszej decyzji.*
- II. *Ustalam warunki techniczne zezwolenia:*
- a) *szafę teletechniczną wraz z przyłączem teletechnicznym w pasie drogowym drogi powiatowej, należy umieścić zgodnie z lokalizacją przedstawioną na projekcie zagospodarowania terenu w skali 1:500, który stanowi załącznik do niniejszej decyzji,*
 - b) *projektowane przyłącze teletechniczne w pasie drogowym drogi powiatowej należy umieścić na głębokości nie mniejszej niż 1,00m poniżej niwelety terenu. Podane wymiary posadowienia należy liczyć od góry ścianki kabla,*
 - c) *szafę teletechniczną umieścić w pasie drogowym w odległości nie mniejszej niż 3,00m od krawędzi jezdni drogi powiatowej (odległość do krawędzi szafy),*
 - d) *szafę teletechniczną zlokalizować poza przestrzenią istniejącego zjazdu do posesji na działce nr ewid. 764/69, (...).*

W pouczeniu decyzji z dnia 21 grudnia 2020 r. poinformowano przy tym m.in., cyt.:

2. *Inwestor lub jego upoważniony przedstawiciel jest zobowiązany przed przystąpieniem do prowadzenia robót w pasie drogowym do: (...) c) uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym lub na umieszczenie w nim obiektu lub urządzenia. Z wnioskiem należy wystąpić na minimum 30 dni przed przystąpieniem do robót lub umieszczania urządzenia.*

Następnie decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r. znak ZDIR/ŁD/5402/06/21 (sprostowaną postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2021 r. znak ZDIR/ŁD/5402/06/21 co do znaku - numeru

Katowice, 22 grudnia 2025 r.

SKO.GN/41.8/272/2025/14390

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 1 ust. 1, art. 2, art. 17 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570),
- art. 17 pkt 1, art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691; zwanej dalej „k.p.a.”), w związku z art. 40 ust. 1, ust. 2 pkt 2, ust. 3, ust. 5, ust. 10, ust. 11, ust. 13a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889; zwanej dalej „u.d.p.”), w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2004 r. w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1264; zwanego dalej „rozporządzeniem z 2004 r.”), oraz w związku z § 3 pkt 1 lit. a/ uchwały Nr XXXIV/262/22 Rady Powiatu w Rybniku z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie ustalenia stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego dróg powiatowych (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2022 r., poz. 7979; zwanej dalej „uchwałą Nr XXXIV/262/22”),
- § 1 pkt 12 lit. c/ rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie obszarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz. 1925)

w związku z odwołaniem wniesionym w postaci elektronicznej 4 września 2025 r.

przez Dawida Partykę (Partyka) Pesel [REDACTED]

prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą SafeLock.NET - Dawid Partyka
z siedzibą w Rybniku przy ul. Zebrzydowskiej 137

od decyzji Zarządu Powiatu Rybnickiego

wydaney 27 sierpnia 2025 r. znak SDMB.4130.62.2025.ŁD

w przedmiocie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego (spr.)	- Zenon Goik
Członkowie	- Weronika Szafrńska
	- Tadeusz Szczerbowski

na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 grudnia 2025 r.

orzekło:

- 1) **uchylić zaskarżoną decyzję** Zarządu Powiatu Rybnickiego z dnia 27 sierpnia 2025 r. znak SDMB.4130.62.2025.ŁD **w części dotyczącej punktu IV jej sentencji i w tym zakresie zezwolić** Dawidowi Partyce (Partyka) Pesel [REDACTED] - prowadzącemu działalność gospodarczą pn. Safe-Lock.NET Dawid Partyka, 44-217 Rybnik, ul. Zebrzydowska 137 - **na zajęcie pasa drogowego** drogi powiatowej nr 5601 S, na odcinku ul. Głównej